

INTERPELLATION TILL STATSRÅD

Från Riksdagsförvaltningen
2019-11-08
Besvaras senast
2019-11-22

Till statsrådet Jennie Nilsson (S)

2019/20:108 Utfasning av burar inom äggindustrin

Den 1 april i år fick Sverige en ny djurskyddslag (2018:1192). I lagen förtydligas att djur ska ha möjlighet att utföra sådana beteenden som de är starkt motiverade för och som är viktiga för deras välbefinnande. Djur ska också ha rätt att kunna röra sig obehindrat. Lagen har beskrivits av regeringen som en helt ny, uppdaterad och moderniserad djurskyddslag.

Avsikten med att uppdatera djurskyddslagen var att stärka respekten för djur och säkerställa en god djurvälstånd. Ändå har effekterna av den nya djurskyddslagen inte blivit särskilt stora. Rätten till naturligt beteende lyser med sin frånvaro inom flera områden, inte minst när det gäller de 800 000 hönor som fortfarande i dag hålls i burar inom den svenska äggindustrin. I dessa burar kan hönorna inte sträcka ut sina vingar eller lägga sig ned utan att stöta i varandra eller i burens väggar. Dessa trånga burar kan därför inte anses vara förenliga med ambitionen att djur ska kunna utföra beteenden som de är starkt motiverade för.

Frågan om burarna inom äggindustrin har diskuterats inom politiken i över 30 år. År 1988 blev Astrid Lindgren lovad ett burförbud av dåvarande statsminister Ingvar Carlsson, ett löfte som tyvärr togs tillbaka. Då ansågs det inte finnas fullgoda alternativ till burarna inom den storskaliga äggindustrin. Mycket har dock hänt under de senaste 30 åren, och i dag är frigående system det vanligaste bland svenska äggproducenter. Detta mycket tack vare konsumenternas aktiva efterfrågan på ägg från frigående hönor och företagens aktiva arbete med att erbjuda alternativ.

Fortfarande hålls dock omkring 10 procent av hönorna inom äggindustrin, motsvarande 800 000 hönor, i burar där de aldrig får möjlighet att prova sina vingar. Äggen från de hönor som hålls i burar hittas framför allt i blandprodukter och färdigmat som säljs i de stora matvarubutikerna. När det gäller dessa produkter har konsumenterna ingen möjlighet att veta om äggen i produkten kommer från frigående hönor ens när varan kommer från Sverige. Därför behövs ett politiskt beslut som säkerställer att samtliga hönor inom den svenska äggindustrin har de rättigheter som djurskyddslagen stipulerar. Det behövs ett beslut om att fasa ut burarna från den svenska äggproduktionen. Frågan kan inte enbart ligga på konsumenternas axlar.

Enligt en färsk Novus-undersökning (2019) vill nära nio av tio svenskar att

burarna inom den svenska äggindustrin fasa ut och förbjuds. Flertalet länder har redan fattat beslut om att fasa ut och förbjuda burarna från den inhemska äggindustrin, däribland Tyskland, Österrike, Luxemburg och Schweiz liksom flera delstater i USA. I Sverige vill vi gärna slå oss för bröstet som det främsta landet när det kommer till starkt djurskydd, men på flera områden har vi halkat efter.

I den nya djurskyddslagen framgår att regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om förbud mot viss djurhållning för att tillgodose kravet om att djur ska kunna utföra beteenden som är viktiga för deras välbefinnande. I frågan om hönorna råder det inga som helst tvivel om att möjligheten att sträcka på vingarna och att lägga sig ned är grundläggande för hörnornas välbefinnande. Ändå har regeringen ännu inte agerat i frågan som rör dessa 800 000 hönor eller svarat upp mot svenska folkets vilja till förändring och förbättring för hönorna.

Mot denna bakgrund vill jag fråga statsrådet Jennie Nilsson:

Avser statsrådet att agera för att fasa ut burarna från den svenska äggindustrin och se till att burarna inte återintroduceras?

.....

Elin Segerlind (V)

Överlämnas enligt uppdrag

Johan Welander